

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการตุน้ำดื่มหยอดเหรียญ พ.ศ.๒๕๖๑

การขยายตัวของชุมชนและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ปัจจุบันการบริโภคน้ำดื่มจากตู้น้ำดื่มอัตโนมัติได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ดังนั้นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค จึงเห็นควรกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานน้ำบริโภคจากตู้น้ำดื่มอัตโนมัติ โดยกฎหมายได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และ มาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นตราข้อกำหนดของท้องถิ่นตลอดจนหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขบังคับใช้ให้บรรลุตฤประสงค์ นั้น

เพื่อให้สอดคล้อง และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งในแง่ของระเบียบข้อกฎหมายในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยางจึงมีความประสงค์ในการปรับปรุงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการตุน้ำดื่มหยอดเหรียญ พ.ศ.๒๕๖๑ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคให้มีผลกระทบต่อประชาชน ประกอบกับกิจการตุน้ำหยอดเหรียญมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้ตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๖๑

(นายสุรศักดิ์ สมบูรณ์รัมย์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการตุน้ำดื่มหยอดเหรียญ

พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง
ตำบลบ้านยาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

บันทึกหลักการและเหตุผล

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ พ.ศ.๒๕๖๑

หลักการ

สืบเนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๓ และในการประชุมคณะกรรมการสาธารณสุขครั้งที่ ๕๔-๒/๒๕๕๒ มีมติให้การประกอบกิจการตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมคุณภาพให้ได้มาตรฐานคุณภาพน้ำบริโภค ซึ่งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการตราข้อกำหนดของท้องถิ่น เรื่องสุขลักษณะของกิจการที่ต้องควบคุมกำกับดูแลกิจการดังกล่าวให้ปฏิบัติหรือดำเนินกิจการไปตามวัตถุประสงค์ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพตามคำแนะนำของกรมสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แนวทางการควบคุมการประกอบกิจการตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ พ.ศ.๒๕๕๓

เหตุผล

กิจการตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตราที่ ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ โดยที่เป็นการสมควร โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ในการขออนุญาต การออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลมิให้เป็นอันตรายต่อประชาชนและเป็นไปตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓๖๒) พ.ศ.๒๕๕๖ เรื่อง น้ำบริโภคจากตู้น้ำดื่มอัตโนมัติ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ เพื่อให้การดูแลปัญหาการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ครบถ้วนถูกต้องเพื่อประโยชน์แก่สุขภาพพลานามัยของประชาชนโดยรวม ขณะเดียวกันจะช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยางมีรายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเพิ่มขึ้นอีกทางด้วย

ประกอบกับแนวโน้มในการประกอบกิจการให้บริการตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น จำเป็นจะต้องกำกับดูแลการประกอบกิจการที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ และเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ๒๕๓๕ จึงเห็นควรตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อใช้บังคับภายในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยางต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการตุน้ำดื่มหยอดเหรียญ พ.ศ.๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการตุน้ำดื่มหยอดเหรียญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง โดยได้รับความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการตุน้ำดื่มหยอดเหรียญอัตโนมัติ พ.ศ.๒๕๕๘

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ให้ใช้บังคับภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“กิจการตุน้ำดื่มหยอดเหรียญ” หมายถึง สถานที่ตั้ง ทำการผลิตน้ำบริโภคบรรจุขวดหรือใส่ภาชนะต่างๆ โดยมีการจ่ายเงินเป็นค่าบริโภค ณ สถานที่ผลิต

“ตุน้ำดื่มหยอดเหรียญอัตโนมัติ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์สำหรับติดตั้งกับท่อจ่ายน้ำเพื่อกรองน้ำให้สะอาด กำจัดสิ่งปนเปื้อนในระบบส่งน้ำ ถึงพักน้ำ หรือระบบท่อจ่ายน้ำ ซึ่งมีการนำมาเก็บไว้และจำหน่ายให้กับผู้บริโภคโดยผ่านเครื่องอัตโนมัติ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ผู้ประกอบกิจการตุน้ำดื่มหยอดเหรียญต้องขอรับใบอนุญาต ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องมีการควบคุมปฏิบัติและจัดสถานที่ สำหรับประกอบกิจการนั้นๆให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

๕.๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้งสถานที่ตั้งตุน้ำดื่มต้องอยู่ในที่ที่จะไม่ทำให้น้ำดื่มเกิดการปนเปื้อนได้ง่าย โดย

๕.๑.๑ ต้องอยู่ห่างไกลจากบริเวณที่มีฝุ่นมาก แหล่งระบายน้ำเสีย แหล่งขยะมูลฝอย

๕.๑.๒ ต้องเป็นสถานที่ที่ไม่มีแหล่งแมลงและสัตว์พาหะนำโรค

๕.๑.๓ บริเวณพื้นที่ตั้งตุน้ำดื่มต้องไม่แฉะแฉะ สกปรกและมีการระบายน้ำที่ถูกสุขลักษณะ

๕.๑.๔ การติดตั้งตู้ต้องยกระดับสูงจากพื้นอย่างน้อย ๑๐ เซนติเมตร

๕.๑.๕ จัดให้มีอุปกรณ์เพียงพอและมีความสูงตามความเหมาะสมสำหรับวางภาชนะบรรจุน้ำ

๕.๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณลักษณะน้ำ

๕.๒.๑ ตู้และอุปกรณ์ ต้องทำจากวัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๕.๒.๒ ตู้จะต้องมีความสะอาดอย่างสม่ำเสมอและไม่รั่วซึม รวมทั้งสามารถทำความสะอาด และเคลื่อนย้ายได้ง่าย

๕.๒.๓ หัวจ่ายน้ำและส่วนที่สัมผัสน้ำต้องทำจากวัสดุที่ใช้กับอาหารเท่านั้น (Food Grade) และหัวจ่ายน้ำ ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

๕.๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับแหล่งน้ำและการปรับปรุงคุณภาพน้ำ

๕.๓.๑ แหล่งน้ำที่นำมาใช้ต้องมีคุณภาพดี เช่น น้ำประปา น้ำจากบ่อบาดาล

๕.๓.๒ กรณีที่ผู้ประกอบการผลิตน้ำเพื่อใช้ในการประกอบกิจการเอง ต้องมีระบบการตรวจสอบการควบคุมและการปรับปรุงคุณภาพน้ำที่ผลิตให้มีคุณภาพดี

๕.๓.๓ มีการปรับปรุงคุณภาพน้ำตามความจำเป็นของคุณภาพแหล่งน้ำ เพื่อให้ได้น้ำบริโภค ที่มีคุณภาพมาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยน้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท

๕.๓.๔ มีปริมาณฟลูออไรด์ในน้ำเป็นไปตามมาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยน้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท

๕.๔ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพมาตรฐานน้ำบริโภค

๕.๔.๑ มีการเก็บตัวอย่างน้ำส่งตรวจ ณ ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์คุณภาพน้ำบริโภคทางด้านกายภาพ เคมีและแบคทีเรีย อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี

๕.๔.๒ มีการเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อตรวจวิเคราะห์ทางด้านแบคทีเรียโดยใช้ชุดตรวจวัดอย่างง่ายในภาคสนามอย่างน้อย ๑ ครั้ง/เดือน

๕.๕ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบำรุงรักษาและการทำความสะอาด

๕.๕.๑ มีการทำความสะอาดสถานที่ บริเวณที่ตั้งของตู้เป็นประจำ

๕.๕.๒ มีการทำความสะอาดพื้นผิวตู้ ช่องระบายน้ำและหัวจ่ายน้ำเป็นประจำวัน

๕.๕.๓ ล้างทำความสะอาดถังเก็บน้ำภายในตู้อย่างน้อย ๑ ครั้ง/เดือน

๕.๕.๔ ล้างทำความสะอาดและเปลี่ยนไส้กรองตามระยะเวลาข้อนแนะนำของผลิตภัณฑ์ ที่กำหนด หรือก่อนหน้านั้นหากพบผลการตรวจผิดปกติเกินมาตรฐาน

๕.๖ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบันทึกและการรายงานจัดทำระบบข้อมูลและการรายงานอย่าง

น้อยดังนี้

๕.๖.๑ บันทึกการปฏิบัติงานการตรวจสอบคุณภาพน้ำและการดูแลบำรุงรักษาตามตาราง แผนการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

๕.๖.๒ รวบรวมข้อมูลผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕.๖.๓ จัดให้มีสัญลักษณ์แสดงคุณภาพน้ำบริโภคได้มาตรฐานหรือปรับปรุงต่อ
ผู้บริโภค อย่างเปิดเผยเป็นประจำวัน

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผัน ผู้ขอรับใบอนุญาตงดเว้นปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อ ๕ เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด เพื่อให้เหมาะสมแก่การดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมีการควบคุม

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาต แล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาตหรือหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าว ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ให้ทราบ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขอใบอนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะ ความเป็นอยู่ ที่เป็นไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการ ไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้น หรือดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้นได้ตามสมควร และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๘ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่จะระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๙ ใบอนุญาตให้มีอายุ ๑ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตดังกล่าว จะต้องยื่นคำขอต่อใบอนุญาต ภายใน ๓๐ วัน ก่อนวันสิ้นอายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมในเวลาที่กำหนด ใช้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๒๐ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำร้องบอกเลิกกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตั้งแต่ ๒ ครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก หรือผู้ได้รับใบอนุญาตต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือ เทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๑๕ ผู้ประกอบกิจการนำดื่มหยอดเหรียญรายใด ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๖ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลบ้านยาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสุรศักดิ์ สมบูรณ์รัมย์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง

เห็นชอบ

(นายอำเภอเมืองบุรีรัมย์)
นายอำเภอเมืองบุรีรัมย์
๑๗ พ.ค. ๖๒